

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24892

гр. София, 19.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
закрито заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разглежда дело номер **2211** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. В. В. против решение № РКС25-РИ09-8/04.02.2025г. на кмета на район „К. село“ на Столична община (СО). С решение № 16169/27.04.2026г. жалбата е отхвърлена и подателят ѝ е осъден да възстанови на СО направените разноски в размер на 715,81 евро. Решението не подлежи на касационно оспорване съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

На 27.05.2026г. жалбоподателят е подал искане за изменение на решението в частта за разноските. В писмено становище от 18.06.2026г. ответникът чрез пълномощника си е изложил доводи за неоснователност на искането.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав приема, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.176а, ал.1 АПК. Разгледано по същество, то е неоснователно.

Не са налице обстоятелства, годни да обосноват намаляване на сумата, платена за адвокатско възнаграждение. Последното е уговорено между жалбоподателя и неговия пълномощник и платено съгласно отбелязването в договор от 26.11.2024г., фактура от 25.03.2025г. и документ за банков превод от 08.04.2026г. Тъй като страните разполагат със свобода на договаряне, евентуална прекомерност би могла да бъде преценявана при поне двукратно превишение на ориентира, нормативно установен в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Платеното в случая не превишава тази стойност. Предвиденото в посочената разпоредба е ориентир, който позволява преценка от страна на съда за съотношението между платеното в отделния случай и възприетото като минимално необходимо за съответния тип дело от професионалната организация на адвокатите. Необходимостта от поне двойно превишение, за да се пристъпи към обсъждане и обосноваване на намесата на съда в договорните отношения между адвоката и клиента, се поражда от необходимостта да бъде зачетена свободата на договаряне, като част от свободната стопанска инициатива, на която се основава икономиката на страната, съгласно чл.19, ал.1 от Конституцията. Ето защо, „фактическа и правна сложност“ по

смисъла на § 1а, ал.2 от Допълнителните разпоредби от тази наредба биха могли да бъдат преценявани при наличието на предпоставки за предприемане на такава преценка – в хипотезите на чл.2, ал.9 от Наредбата, или чл.36, ал.3 и чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, когато между адвоката и клиента не е уговорено възнаграждение.

Възстановяване на тези разноски е дължимо на основание чл.143, ал.3 АПК, съгласно която разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Както е посочено в мотивите на постановеното по делото решение, размерът на това възнаграждение е определен на 200 лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. Превалутирана, сумата възлиза на 102,26 евро. По изложените съображения, не е налице основание за редуциране размера на разноските, дължими от жалбоподателя на СО.

Така мотивиран и на основание чл. 176а, ал. 3 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. В. В., с ЕГН [ЕГН], за изменение в частта за разноските на решение № 16169/27.04.2026г., постановено по адм. д. № 2211/2025г. на Административен съд София град. Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: